

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення зміни до статті 152 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення адміністративної відповідальності

(реєстр. № 6651 від 23 червня 2017 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 5 грудня 2017 року (протокол № 66) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення зміни до статті 152 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення адміністративної відповідальності (реєстр. № 6651 від 23 червня 2017 року), поданий народним депутатом України Ю.В. Бубликом (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту він розроблений з метою посилення адміністративної відповідальності за порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою шляхом збільшення розміру штрафу та встановлення відповідальності за повторне правопорушення у цій сфері.

Для досягнення мети автором пропонується внести зміни до статті 152 Кодексу України про адміністративні правопорушення відповідно до яких збільшується розмір штрафу за порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, правил благоустрою територій населених пунктів та встановлюється відповідальність за повторне вчинення таких дій.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). Органи державної влади зобов'язані діяти лише на

підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

Конституцією України встановлено, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава (стаття 1 Основного Закону України).

Відповідно до положень частини третьої статті 3 Конституції України держава відповідає перед людиною за свою діяльність.

Згідно з Конституцією України виключно законами України визначається діяння, які є злочинами, адміністративними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92).

Конституційний Суд України у Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 зазначив, що за своїм змістом пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України спрямований не на встановлення переліку видів юридичної відповідальності. Ним визначено, що виключно законами України мають врегульовуватись, зокрема, підстави кримінальної відповідальності – діяння, які є злочинами, адміністративними правопорушеннями та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

Відповідно до положень пункту 1 частини першої статті 42 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» до відповідальності за порушення законодавства у сфері благоустрою населених пунктів притягаються особи, винні у порушенні встановлених державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів.

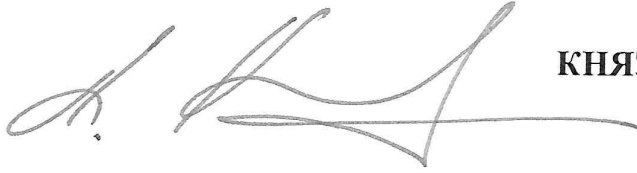
У підпунктах 4.1, 4.2 пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004 (справа про призначення судом більш м'якого покарання) Конституційний Суд України вказав, що відповідно до частини першої статті 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Верховенство права - це панування права в суспільстві. Верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема у закони, які за своїм змістом мають бути проникнуті передусім ідеями соціальної справедливості, свободи, рівності тощо.

У Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення зміни до статті 152 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення адміністративної відповідальності (реєстр. № 6651 від 23 червня 2017 року), поданий народним депутатом України Ю.В. Бубликом, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized representation of the name R.P. Knyazevich.

КНЯЗЕВИЧ Р.П.